

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

inmissam feramus, & aliquando audiemus
vocein amabilem: Venite benedicti Pa-
tris mei, Matth. 25. v. 34.

2. *Verba promissi.* Nam, faciam vos, in-
quit, piscatores hominum. Hactenus in
mari Galilæe navigantes piscaturæ corpo-
rali dediti fuerant, at nunc ait Servator,
vellè se eos piscatores hominum constitue-
re, ut animas hominum in impetuoso
mundi pelago capiant, & reti Evangelii in
littus trahant.

Hic videmus, *Deum non delectari morte
peccatoris*: sed quia homines, quasi pisces
maris promiscuè vivunt, Habac. 1. v. 14.
Piscatores suos ordinavit, qui piscentur
eos, Jer. 16. v. 16. quò conservati ad vitam
æternam, non amplius aquam salam bi-
bant, sicut in hoc mundo: sed de fluvio
aquæ vitæ, splendido tanquam crystallo,
Apoc. 22. v. 1.

Hoc quidem non sine difficultate pera-
gitur. Interim sicut piscator non statim re-
te abjicit, si quandoque frustra laboret,
sed fortuna melioris spe se solatur: Ita &
verbi ministri non illico animum abjiciant,
si successus ex voto non sequatur, sed in-
stent opportunè importunè, 2. Tim. 4. v. 2.
Electi mei non laborabunt frustra, dicit
Dominus, Esa. 65. v. 23. Esa. 55. v. 10. 11.

Christiani *Auditores* non repugnent,
quò minus capiantur; non abscondant se
in limo malitiæ, uti Herodes, Matth. 14. 3.
non subter fugiant rete, ut dives epulo cum
fratribus suis, qui Mosen & Prophetas au-
dire renuebant, Luc. 16. v. 31. neque rictum
diducant, contrà verbi Præcones, ac si
eosdem devorare vellent, sicut balæna
Jonam, Jon. 2. v. 1. nec coaxent instar ran-
narum, ut Auditores Ezechielis, c. 33. v. 31.

nec crutibus piscatorum adhaereant, vel
ut hirudines, ut sanguinem eorum sugant.
Panis egentium vita pauperum, qui defrau-
dat illum homo sanguinis est, Sir. 35. v. 25.
Neque dirumpant rete, velut Tyranni, qui
verbum Dei & Ministros ejus penitus ex-
cisuri sunt, ad exemplum Achabi & Jesa-
belis, 1. Reg. 19. v. 1. seqq. sed per teriam
penitentiam reti sese insinuent, sic die no-
vissimo colligentur ad vitam æternam,
Matth. 13. v. 30.

De Tertio.

REstat *Cautela*, quæ tribus absolvitur
Regulis, ut sunt

1. *Virum te præsta.* Andreas ut supra
dictum nomen habet ab *Ἀνδρεία*: sic qui-
libet Christianus Andream, i. e. fortem vi-
rum se præster,

1. *In vocatione legitima*, sive Ministerium
in ministrando, sive, qui docet in doctrina,
Rom. 12. v. 7. Nam in manu artificum
opera laudabuntur, Sir. 9. v. 24. quicumque
igitur opera manualia exercere gestit, ar-
tem calleat oportet. Magister facit unum-
quodque, qui autem locat stulto, locat il-
lud superficiario, Prov. 26. v. 10.

Quodsi non omnia ex voto succedunt,
noli abjicere animum, sed virum te præsta
in Christiana constantia, Davidis verbo-
rum memor: Spera in Domino & fac bo-
nitatem, & inhabita terram, & victum
quare in veritate &c. Psal. 37. v. 3. 4.

Quodsi alii invidentia te prosequantur,
neque hoc te moveat: Deo dante nihil
valet invidia. Licet Philistium Isaac font-
es obstruebant, non tamen benedictio-
nem Dei obstruere poterant, Gen. 26. v. 15.

Sic & tu mane in loco tuo, rumpantur ut ilia
Codro, nihil contra te efficient: Sine pœ-
nitentia enim sunt dona Dei, Roman. 11.
v. 20.

2. In disciplinâ domestica. Vir enim est
caput mulieris, Eph. 5. v. 23. idèd quoque
domui suæ præsit benè, filios habens sub-
ditos, cum omni honestate, 1. Tim. 3. v. 15.
Si quis autem suorum maximè domestico-
rum curam non habet, deterior infideli est,
& fidem negavit, 1. Tim. 5. v. 8. Intereâ ta-
men non omnia ad amissim exigat, sitque
vir, non leo in domo sua, Sir. 4. v. 35. Col. 3.
v. 19. 1. Petr. 3. v. 7.

3. In quâvis angustia. Omnia enim bona
& mala, paupertas & divitiæ à Deo sunt,
Sir. 11. v. 14. curigitur fiduciam nostram
abjiceremus? Qui nos laceravit & pec-
cussit, sanabit & curabit nos, Hof. 6. v. 1.
Hinc Micha: Ego ad Dominum adspi-
ciam, expectabo Deum, Salvatorem me-
um, Mich. 7. v. 7. Id fecit Moses Exod.
14. v. 13. Idem & nos faciamus: fors
enim levissima

Mox blandit vultu, mox rubet fronte
furente.

Intereâ novimus, quod Deus post tempe-
statem tranquillum facturum sit, Tob. 3.
v. 22. hoc patienter expectemus, Psal. 27.
v. 14.

ho ho
II. Mandum non ama. In prælecto Ev-
angelio audimus, Piscatores hos omnia re-
linquere, navem, retia & patrem suum,
quamprimum Christus ipsis dicit: Se-
quere me.

Ita vos mei, divitiæ si crescant, nolite
cor apponere, Psal. 62. v. 11. sicut impii,
qui putant aurum robur suum, & dicunt
obrizo: fiducia mea, Job. 31. v. 14. sed aver-

tite cor à terrenis ad cœlestia, & à tempo-
ralibus ad æterna, cum Allapho dicentes:
Quid mihi est in cœlo? & à te quid volui
super terram? Psal. 73. v. 25. 26.

Fieri enim non potest, ut quis sit pecunia //
mancipium, & Christo fideliter serviat, ut //
Chrylostomus ait.

Quod si igitur persecutio ingrueret, &
tu cogereris aut bona tua temporalia dese-
rere, aut à Christo & Evangelio ejus desci-
scere: ad exemplum discipulorum potius
omnia relinque, quàm quod Jesum abne-
ges. Exemplo Moïsis, Hebr. 11. v. 25. 26.

Si consideremus, quæ & quanta sunt, quæ
nobis promittuntur in cælis, vilescunt omnia,
quæ habentur in terris, ait Gregorius. Matth.
19. v. 29.

III. Christo obtempera. Varia hîc Disci-
puli regerere potuissent: Habemus bo-
num opificium, quo nobis victum acqui-
rere valemus: ecur incerta sequere inur,
& certa relinqueremus? Facile apparet
cum Jesu Nazareno non multum lucrari
nos posse. Sed omnibus his non atten-
tis, actutum surgunt, & sequuntur
Christum.

Sic quando Deus per legatos & Pra-
cones suos ad pœnitentiam nos invitat,
non diu reluctemur, differentes de die in
diem, ut mos filiorum hujus seculi est: Mi-
nimè, maximo enim id sit periculo; facile
quippe fieri potest, ut occasionem & tem-
pus amittamus. Hodie, si vocem ejus au-
dieritis, nolite obturare corda vestra, Psal.
95. v. 8. Hebr. 3. v. 13.

Abimelech Rex Gerara potentissimus
Rex erat, atramen cum noctu à Deo ob-
jurgatur, quod Abrahami uxorem Saram
ad se recepisset, quam tamen ignorabat,
uxo.

uxorem ejus esse, statim ille de nocte resurgens fecit, quæ Deus eum jussit, Gen. 20. v. 3.

Idem nos quoque faciamus. Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te, Sir. 5. v. 8.

Hoc qui insuper habet, & in peccatis

suis præfractè pergit, videat ne à morte subitanea præreptus, in æternum exitium præcipitetur, ubi nulla amplius gratia speranda est: sed damnati sicut oves in inferno positi sunt, mors depascit eos, Psal. 49. vers. 15. ex inferno enim nulla redemptio.

Avertat hoc Clementissimus Pater, per & propter Christum, Amen!

IN DIE FESTO B. THOMÆ APOSTOLI.

Evangelium Joh. 20. v. 24 -- 29.

EXORDIUM.

CUm Jacobo Patriarchæ, filii ejus lætum illud nunciium afferrent, quod filius Josephus adhuc in vivis esset, dimisit id cor ejus, quia non credebat eis, licet omnem ordinem rei referrent, donec videbat plaustrum, quæ miserat Josephus. Tùm revixit Spiritus ejus, & ait: Sufficit mihi, si adhuc filius meus vivit: vadam & videbo illum, antequam moriar, Genes. 45. v. 26. & seqq.

Josephus *typus Christi* fuit.

Sicut enim fratres ejus infidi in Egyptum eum venderunt, ubi multa perpeffus est, dum eum Deus exaltavit, & Pro-Regem Egypti fecit: Ita & Judæi Christum tractarunt, qui tamen fratres ejus quoad carnem erant, salus enim è Judæis oriunda erat, Joh. 4. v. 23. sed Deus eum tandem exaltavit & constituit ad dexteram suam in cælestibus, super omnem principatum, & potestatem & virtutem &c. Eph. 1. v. 21. seqq.

Jacobus fidem suspendebant, auditò, Josephum adhuc vivere: semper enim in opinione eà erat, à bestia discriptum eum esse, ut filii ejus degeneres ipsi persuaserant: Ita & Apostoli resurrectionem Christi credere non poterant, quia spectaverant, quàm crudeliter à Judæis tractatus esset: sed videbantur illis novella hæc, *ὡσεὶ ἄνθρωπος*, Luc. 24. v. 11. dum Christus ipse manifestaret se illis, ut eum oculis suis cernerent, auribus audirent, manibus tangerent, sicut in specie Thomas adeo incredulitati immerfus erat, ut diceret: Nisi videro in manibus ejus vestigium clavorum, & mittam digitum meum in locum clavorum, & mittam manum meam in latus ejus, non credam. Ubi verò Servator in gratiam ejus altera vice apparebat, & desiderio ejus satisfaciebat, ignorabat, quid præ gaudio diceret, inquiens: Dominus meus, & Deus meus! q. d. Quod si Dominus adeo omnipotens es, ut crucifixioni & mor-